

li na rusko Poljsko, prirejati politične manifestacije. — Ruski zunanji minister Izvolskij odstopi in gre za poslanika v London. Londonski ruski poslanik se poda v Berlin. — Glasilo finančnega ministra Bilinskoga „Die Zeit“ je objavilo članek, v katerem odkrito priznava, da so bile poražene vladne stranke in da je zmagala obstrukcija.

Dne 16. avgusta: K letošnjim cesarskim vajam se pripelje cesar Franc Jožef v Veliki Mezerič 8. septembra ob eni uri popoldne, ob peti uri popoldne se pa pripelje v avtomobilu nemški cesar Viljem. — Včeraj se je pripeljal na Dunaj finančni minister Bilinski, da se posvetuje z referenti (poročevalci) o finančnem načrtu in o proračunu. Govori se, da se namerava sedanji finančni načrt nespremenjen pustiti. — Dne 19. t. m. se vrši na Dunaju ministrski svet.

Dne 17. avgusta: V Zagrebu so se vršile včeraj zvečer demonstracije in je prišlo do spopadov med socialdemokrati in med policijo, ker je vlada prepovedala nek socialdemokratski shod. Na obeh straneh je več ranjencev. — Na Danskem so dobili novo ministrstvo. — Perzijsko ministrstvo je podalo ostavko, a se je na željo regenta izjavilo voljno, ostati tako dolgo na svojem mestu, da se snide državni zbor.

Razne novice.

Imenovanje. Gospod Franc Fink, bivši učitelj pri Sv. Urbanu nad Ptujem, zadnji čas suplent na vađnici c. kr. učiteljskega v Mariboru, je imenovan za c. in kr. monarskega učitelja v Šibeniku na šolsko ladjo „Schwarzenberg“.

Osebnost. Novoimenovani dvorni svetnik Marij prof. Attems gre za voditelja okrajnega glavarstva v Pulj.

Poštna vest. Trgovinski minister je imenoval poštne oficijala Edvarda Schench v Mariboru za poštne kontrolorja.

Javna pohvala. Častiti gospod Anton Lanjšič, župnik pri Sv. Martinu pri Vurbergu, je dobil pohvalni dekret od c. kr. osrednje komisije za ohranjanje umetnin in starin, ker je cerkvi ohranil starinsko zapimiv oltar. Čestitamo!

Iz pravosodne službe. Sodnijski nadoficijal Ivan Uanšon je premeščen od okrajnega sodišča v Konjicah k okrajnemu sodišču v Pliberk na Koroškem.

K. S. K. S. Z. je pristopilo kmetijsko bralno društvo na Ponikvi ob južni železnici.

Nedeljski počitek. V vseh odvetniških in notarskih pisarnah v Brežicah vpeljan je od 15. avgusta 1909 naprej popolni nedeljski počitek. Ob nedeljah in praznikih miruje torej vsak promet s strankami, ker ostanejo pisarne zaprte. Uradniško osebje je že dolgo pričakovalo, da se odločijo gg. šefi za ta sklep. Opravičena želja zasebnih uradnikov se je vendar enkrat izpolnila. Gospodom šefom vsa čast.

Gospodinjstva šola v Teharjih pri Celju. Katoliško podporno društvo v Celju, ki vzdržuje zasebno dekliško šolo šolskih sester v Celju, je kupilo v Teharjih — pol ure od Celja — posestvo Engel, ki je bilo dosedaj last dr. Schellandra, odvetnika v Trstu. Posestvo je na jako ugodnem prostoru, meri 46% oralov travnikov, njiv, hoste itd. Poleg lepe prostorne hiše so hlevi za govejo živino, novi svinjaki,

„Pa tole ni nič“ — je uporekala Jera, „to je slab vzgled . . .“

„Naj bo, on že ve, kaj dela, saj je že prileten . . .“

„To je ravno, da je že tako star, pa še tako neumem, to mi ne gre v glavo,“ je umovala Jera . . .

„To ni nič, grdo je to . . .“

Stirinajst dni je slo po vasi od ust do ust in povsod se je govorilo o Blažu in njegovi nevesti . . .

„Katera je te tako srečna?“

„Dobro se bo opekla, katera ga dobi . . .“

Vsa vas je pričakovala, kdaj jo popelje Blaž javno pred oltar, Blaž pa je sameval v koči, ometa-val in popravljal razpale stene, nosil drva in mislil na njo . . .

Debel sneg je pokrival vso vas . . . Mrzli severni vetrovi so pihali in na oknih se je delal led. Blaž je sedel tesno pri mrzli peči in popravljal grablje, koše in vse, kar mu je prišlo pod roke. Temno je bilo v koči, skoraj tako temno kakor po noči . . .

„Po drva si moram iti, mrzlo mi je in vsega mi je zmanjkalo — nekaj dražja si nabereš v hosti, da si nekoliko ogrejem peč . . .“

Pogledal je na uro in odšel . . . Zima je bila huda, tako huda, kakoršne on še ne pomni . . .

Večero se je že, ko je prinesel Blaž težko butarog dražja do koče . . . Do smrti truden se je vlegel na slamnato ležišče in se je oddahnil . . . V peči je prasketal ogenj, peč pa le ni hotela biti topla. Zavijal se je v suknjo, toda tresel se je mraza . . .

„Primojdunaj, da moram zmrzniti v koči, če ne bo boljše . . . Sa h gospodarju ne morem, ker je takšen sneg čez klanec . . .“

Zavil se je tesneje v suknjo, potisnil kučmo nižje na ušesi in na pol zadremal. Ura na steni je počasi tiktakala, kakor da čuti mraz, ki se je razširil po koči . . . Stene so bile vlažne in po stropu se je delalo ivje . . .

(Konec prihodnj.)

velik kozole, čebeljak itd., vse v najboljšem stanju. Na tem posestvu otvori Katoliško podporno društvo letošnjo jesen, ako dobi zadostne podpore, gospodinjstvo šola za Spodnje-Stajersko, katero bodo vodile č. šolske sestre. V zavodu bo prostora za kakih 20 deklet. To bo torej prva slovenska gospodinjstva šola na Stajerskem in Katoliškemu podpornemu društvu je le čestitati, da je pridobilo v ta namen za dober kup posestvo Engel. Ker pa bodo s to šolo združeni ogromni stroški, zato se obrača Katoliško podporno društvo do vsega slovenskega občinstva z uljudno prošnjo, da vsak po svojih močeh podpira omenjeni zavod. Blagohotni darovi za gospodinjstvo šolo se naj pošiljajo Katoliškemu podpornemu društvu v Celju, in se bodo imena vseh dobrotnikov objavila v Stajerskih slovenskih listih. Posebno prosimo zaupnike Katoliškega podpornega društva, da pridno nabirajo doneske za gospodinjstvo šolo.

Marijino Celje 13. avgusta 1909. Slovenska procesija v Marijino Celje se je letos prav lepo, da sijajno obnesla. Udeležba je bila velika; bilo je nad 700 romarjev pod vodstvom preč. gosp. kanonika Simon Gaberca, prof. dr. Ant. Medveda, prof. dr. Jerovška, prof. dr. Lukmana in še več drugih gospodov duhovnikov. V torek, dne 10. avgusta ob ½5. uri je bil slovesen vhod v romarsko cerkev. Z veseljem navdušenjem so peli romarji lavretanske litanije. G. kanonik Simon Gaberc je prvi oznanjeval v romarski cerkvi božjo besedo. Z ginljivim in do srea segajočimi besedami je proslavil Marijo, pribežališče grešnikov. V sredo je imel slovesni govor: — „Marija, pomoč kristjanov“ — gosp. prof. dr. Medved. Ne samo Slovenci, ampak tudi mnogo čeških in slovaških romarjev je poslušalo to krasno pridigo. Po pridigi je bila slovesna sv. maša, katero je služil g. kanonik Simon Gaberc. Na ta dan so tudi vsi romarji z veliko pobožnostjo sprejeli svete zakramente; ob 11. uri je bila zopet pridiga, katero je imel gosp. prof. dr. Lukman: „Marija, najlepši vzgled krščanskega življenja.“ Vse pridige so napravile globok vtis na poslušalce in mnogo romarjev je želelo imeti te pridige, da bi jih vzeli seboj za spomin na lepe dneve v Marijinem Celju. V sredo zvečer ob ½9. uri je bila rimska procesija okoli cerkve. Nad vse lep, ganljiv in veličasten prizor je bil, ko so romarji s svečami v rokah se zbrali pred cerkvijo in zapeli prelepo pesem: „Veš o Marija, moje veselje“ in potem zahvalno pesem. Glavno zaslugo, da je vse tako lepo in izbornostno vspelo, imata gosp. prof. dr. Medved in dr. Jerovšek. Hvala njima! Marijino Celje je mednarodno svetišče. Tu sem romajo vsi narodi širne Avstrije; in ravno to dni je bilo na tem Marijinem svetišču zbrane izvanredno veliko romarjev: Slovenci, Čehi, Slovaki, Nemci in Ogrji. In Slovenci smejo biti zares ponosni na te dneve v Marijinem Celju. Ne samo marijino-celjsko občinstvo, ampak tudi mnogoštevilni romarji in tuji so občudovali pobožno obnašanje in krasno petje Slovencev. Kadarkoli so zapeli slovenski romarji, je vse hitelo skupaj in se divilo nad slovenskim petjem. Nek Dunajčan, ki je poslušal petje slovenskih romarjev, je navdušeno vskliknil: „Das muss ein gutes Volk sein, das so schön singen kann.“ (Dobro ljudstvo mora biti, ki zna tako lepo peti.) Slovenski romarji so med širnim svetom povzdignili ugled slovenskega ljudstva. V četrtek zjutraj ob treh so se poslavljali Slovenci s solzami v očeh od Marijinega oltarja in potem odpotovali domov. Bog in Marija z vami, dragi slovenski romarji! Naj bo Marija, devica mogočna, vaša pomočnica proti verskim in narodnim sovražnikom in naj Ona, katero ste tako pobožno in goreče častili, usliši vse vaše prošnje. To vam želi in kliče: „Na svidenje drugo leto“ vaš rojak P. Blaž Seme, kaplan in slovenski spovednik v Marijinem Celju.

Veliki sestanek slov. kat. narodnega dijaštva v Ljubljani. Slov. kat. narodno dijaštvo priredi letos svoj glavni sestanek v Ljubljani v dneh 30. in 31. velikega srpana ter 1. kimavca in vabi nanj vse svoje prijatelje in somišljenike. Spored mu je: V ponedeljek dne 30. vel. srpana: Ob ½3. uri popoldne zborovanje znanstvenih odsekov akad. društev „Danice“ in „Zarje“ v mali dvorani hotela Union. Nato občini zbor Leonove družbe. Ob 7. uri zvečer pozdravni večer v veliki dvorani hotela Union. V torek, dne 31. velikega srpana: Ob 8. uri zjutraj sv. maša v stolnici. Po sv. maši občini zbor Slovenske dijaške zveze v veliki dvorani hotela Union. Od 2.—4. popoldne zborovanje organizacijskih odsekov akad. društev Danice in Zarje. Ob 4. uri popoldne nadaljevanje občnega zbora S. D. Z. Naše obrambno delo. (Ref. cand. iur. A. Ogrizek, Zarja.) Ob 8. uri zvečer prijateljski sestanek gg. starešin akademičnih društev Danice in Zarje. V sredo dne 1. kimavca: Ob 8. uri zjutraj sv. maša v stolnici. Nato zborovanje v veliki dvorani hotela Union: 1. Slovensko vseučilišče in Jugoslovani. (Ref. phil. I. Mazovec, Danica.) 2. Profana in teološka znanost. (Ref. theol. I. Omahen, Ljubljana.) Ob 3. uri popoldne: 3. Zgodovina naše ljudske izobrazbe. (Ref. cand. iur. F. Kovač, Zarja.) 4. Dijaštvo in socialno delo. (Ref. cand. iur. A. Vele, Danica.) Ob 7. uri zvečer komerz v veliki dvorani hotela Union. Pri pozdravnem večeru in komerzu sodeluje Slovensko glasbeno društvo „Ljubljana“. Dijaki, ki se nameravajo sestanka udeležiti in reflektirajo na to, da jim pripravljalni odbor preskrbi stanovanja, naj pošljejo nenučoma priglase na naslov: Stanko Mašič, stud. iur. Ljubljana. Zalokarjeva ulica 10. Ker hoče pripravljalni odbor preskr-

beti tudi skupne obede, naj vsakdo tudi javi, ali se hoče teh udeležiti. — Po sestanku se vrši pri Sv. Joštu nad Kranjem socialni tečaj za dijake. Trajal bo od 2. kimavca popoldne do 4. kimavca dopoldne. Vodila ga bosta gg. dr. Jan. Evg. Krek in prof. Evg. Jarc. Oglase zanj sprejema zgoraj imenovani.

Sestanek slov. katol. nar. abiturientov bo 28. in 29. avgusta na Vrhniki na Kranjskem. Spored: Otvoritev sestanka v Katol. domu. Nato predavanja: 1. Avtoriteta in svoboda pri vzgoji. (Vertovec Al., Gorica.) 2. Kat. narodni dijak in demokratična misel. (Leskovec Iv., Kranj.) 3. Naše dijaštvo in umetnost. (Gabrovšek Fran, Ljubljana.) 4. O praktičnem krščanstvu. (Lukman Fran, Maribor.) V nedeljo, dne 29. avgusta ob pol 8. uri zjutraj: Skupna sv. maša v cerkvi sv. Pavla. Po maši izlet v okolico. Ob 4. uri popoldan igra: Ant. Medvedov „Crnošole“. Na igri prosta zabava na vrtu. Tovariši! Pripihljala nam je svoboda, ki smo si jo želeli dolgo vrsto let, ki se nam je že naprej smehljala in se nam še smehlja. V tej komaj porojeni svobodi se bomo ločili od srednjih šol, sli bomo v življenje, kamor se bo komu pot odprla. Toda, predno se razidemo, pohitimo še vsi, ki nas družijo ista misel, na svoj sestanek na lepo Vrhniko. To naj nam bo mejnik v študijah in ta sestanek naj nam da veselja in navdušenja za prihodnost. Tudi tebi slavno slovensko občinstvo, ki se zanimaš za vsak korak katol. nar. dijaka, ki mu vedno stojiš ob strani, tudi tebi naj velja to vabilo! Tu-đi ti priđi, da se seznanimo in navdušimo skupno za delo krščansko, in poglej četo naraščanja, ki ima napisano na svojem praporu: „Z Bogom za narođ!“

Nadvojvoda Jožef Ferdinand in Peter Ferdinand v zrakoplovu. V ponedeljek, dne 9. t. m., sta se vzdignila v Celovec ob 8. uri zjutraj z zrakoplovom nadvojvodi Jožef Ferdinand in Peter Ferdinand. Nameravala sta preleteti Karavanke, veter je pa zanesel zrakoplov ob Dravi proti Spodnjemu Dravburgu. Zrakoplov sta spremljala na avtomobilih gospoda baron Gutmanstala in Koutnik, ki sta se peljala proti Karavankam. Ker je pa veter gnal zrakoplov le na Stajersko, sta se nadvojvodi spustila v Vuze-nici ob pol 4. uri popoldne na zemljo. Ob istem času sta bila na mestu tudi že avtomobila. Ker je bilo v zrakoplovu še dovolj plina, so poizkusili še eno vožnjo. V zrakoplov je stopil g. baron Gutmanstala z gospo, nadvojvodi pa sta zasledovala zrakoplov v avtomobilu gosp. Gutmanstala. Ob ½4. uri se je spustil zrakoplov zopet doli pri Rušah. Avtomobiloma se je posrečilo dospeti v Ruše, še predno se je spustil zrakoplov na tla. Obekrat se je spustil zrakoplov na zemljo na desnem bregu Drave, avtomobila pa sta vozila po cesti na levem bregu. Zato so morali obekrat prepeljati avtomobila črez Dravo z brodom. V Rušah so zrakoplov spravili v zaboj in ga poslali po železnici naprej. Oba nadvojvodi in spremljevalci so se peljali z avtomobilom nazaj v Celovec, kamor so dospeli ob 11. uri ponoči. Nadvojvodi sta bila z vožnjo zadovoljna in sta obljubila, da povzameta iz Celovca v ne dolgem času drugo vožnjo.

Vojaško oskrbovališče bo kupovalo od 20. avgusta naprej vsak dan od 6. do 11. ure dopoldne: 200 stotov pšenice, 900 stotov rži, 2950 stotov ovs, 1900 stotov sena, 1750 stotov slame za nasteljo in 1350 stotov slame za postelje. Vsa bližnja pojasnila in pogoje daje omenjeno vojaško oskrbovališče ust-meno in pismeno.

Naše gospodarsko delo. „Narodni List“ prinaša dopis o posojilnici v Slovenjgradu in Marenbergu, v katerem v pozni velikega preroka prerokuje, da bodo pri teh posojilnicah zgubili liberalni in klerikalni kmetje vse, kar imajo. Prijemimo le, da do sedaj še nikdo ni izgubil niti vinarja in tudi v bodoče ne bo. Če bi pa mi hoteli igrati ulogo preroka, bi lahko isto, kar prerokuje dobro znani politični zadrugar o naših zavodih, z večjo gotovostjo prerokovali o Narodni založbi, Lastnem Domu v Celju, posojilnicah v Sošanju, Brežicah, Slovenski Bistrici in mnogo drugih. Če pa gospodje okrog „Nar. Lista“ smatrajo take lažnjive novice za umestne in neobhodno potrebne za okrepitev slovenskega življa v narodno ogroženih krajih, potem pa le v tej smeri naprej, saj bodete v prvi vrsti otežkočili stališče — svojih lastnih pristašev v mestih in trgih, nam pa ne škodovali, temveč še koristili.

Voli in dr. Ploj. Plojev list „Sloga“ napada dr. Susteršiča, ker kranjska „Gospodarska zveza“, pri kateri pa ima dr. Susteršič ravno tako malo govoriti kakor dr. Ploj, kupuje vole, s katerimi oskrbuje vojaštvo v Pulju, tudi na Ogrskem. Ploj in že vsak politični otrok pa ve, da „Gospodarska zveza“ mora po kvotnem ključu nakupovati vole tudi na Hrvaškem in Ogrskem, ker je dobava za vojaška življa med obema državnima polovicama po tem ključu dogovorjena in nazadnje tudi opravičena. Dr. Ploj dobro ve za ta ključ, v državnem zboru tudi nikdar ni proti temu protestiral, a njegov list piše proti njegovemu prepričanju, da bega ljudi in goji sovraštvo proti krščanskim slovenskim kmečkim strankam.

Kako razumevajo liberalci svobodno misel. Dne 11. t. m. je umrl v Barcelonski bolnišnici kot žrtev svobodomiselnosti pater Martino. Po liberalcih nahujskano barcelonsko ljudstvo je napadlo reveža in ga grozno mučilo. Iztaknili so mu obe očesi. Da ne čujejo bolestin njegovih vzklikov, so mu zašili usta. Ne dovolj muk! Krvočno liberalci so mu odsekali vseh pet prstov na desni roki. A ni

bila še vtešena liberalna pohlepnost po muki farja! Se rebra so mu polomili. Po liberalcih in njihovih socialistično anarhističnih zaveznikih nahujskano ubogo ljudstvo je ubogega patra zato tako mučilo, ker je bil drzen dovolj, da se je upal miriti ubogo, po liberalcih k demonstracijam zapeljano ljudstvo...

V kn. šk. dij. semenišče v Mariboru so bili na novo sprejeti drugošolci: Breznik Janez od Sv. Trojice v Slov. gor., Cafuta Anton iz Leskovec, Gassenburger Stefan iz slivnice pri Mariboru, Karo Anton iz Vranskega, Kaučič Jakob od Sv. Petra pri Rđg., Konrad Jožef od Sv. Ane na Krembrg., Lorger Alfonz iz Galicije, Pajk Mihael iz Zabukovja, Papež Matija iz Črešnjave, Plavec Franc iz Braslovč in Vošinek Jožef iz Slov. Bistrice; tretješolci: Artič Franc od Sv. Roka na Sotli, Greif Janez od Sv. Janža na Dr. p., Käfer Henrik iz Čmureka in Rantner Vincenc od Sv. Petra pod Sv. gor.; petošolci: Čepin Martin iz Pilštajna in Krošl Jožef iz Brežic.

Na praznik Vnebovzetja Marijinega so v cerkvi št. šolskih sester v Mariboru sprejele samostansko obleko: Jureš Alojzija (S. Eufrozina) iz Križevc pri Ljutomeru, Smodiš Ana (S. Admirabilis) iz Ljutomera; Lončar Albina (S. Marijana) iz Ljubljane; Filipič Jozefa (S. Sidonija) iz Male Nedelje; Bilič Amalija (S. Atanzija) iz Zupanjaca; Bermež Marjeta (S. Eulalija) iz Ptuja; Kolar Marija (S. Dionizija) iz Studenc; Kolbl Franciska (S. Virginija) iz Sv. Jurija ob Ščavnici; Štrukelj Marija (S. Heriberta) iz Sv. Martina pri Gornjemgradu; Vašel Lucija (S. Cita) iz Braslovč; Kukovič Neža (S. Petronila) iz Spitaliča; Dolinšek Marija (S. Blanka) iz Sv. Jederti nad Laškim; Rotnik Marija (S. Egidija) iz Št. Ilje; Naveršnik Angela (S. Karitas) iz Doliča; Sivka Genovefa (S. Ida) iz Grobelnega; Šoštar Alojzija (S. Georgija) iz Sv. Ruperta nad Laškim; Čavan Paula (S. Silvija) iz Maribora; Potočnik Marija (S. Karmela) iz Sele; Krivec Neža (S. Jeronima) iz Solčave; Pušnik Marija (S. Bernadeta) iz Sv. Jerneja pri Ločah; Mauhler Roza (S. Makrina) iz Loč; Turk Marija (S. Laudencija) iz Št. Petra na Wallenbergu; Rak Marija (S. Johana) iz Prihove; Flösch Ema (S. Klodvalda) iz Aleksandrije v Egiptu; Begič Katarina (S. Bogomila) iz Ljubuške v Hercegovini; Brečko Helena (S. Mauricija) iz Jurklostra; Leskovec Uršula (S. Eufemija) iz Hotedrice.

Našel se je havelok na vlaku, ki je vozil z Marije Pomagaj na Brezje. Dobi se pri gosp. postajačevalniku v Brežicah.

Nemška „kultura“. V nedeljo 15. t. m. so na Dunaju ob Donavi zbrani Nemci ranili s kamenjem prav varno voč policajev. Na češke izletnike so Nemci iz obrežja na ladji streljali s samokresi. — Ptujski „Štajerc“ nam kaj rad ob vsaki priliki postavlja Nemce za vzgled in ne more dovolj prehvaliti njihove „visoke“ kulture. Če ima „Štajerc“ tako dejanje za kulturno delo, mu pa tudi mi verjamemo, do so dosegli Nemci višek kulture.

Liberalno učiteljstvo je imelo zadnjo nedeljo in ponedeljek zborovanje svoje zaveze v Mariboru. Navduševali so se, da jim ne upade pogum v boju proti katoliškim strankam. Revčki še vedno ne spregledajo, da so na krivih potih. Kadarkoli se sestanejo liberalni učitelji, slišimo le dvoje: zvišanje plač in boj proti katoliškim strankam. V sled tega pa živjajo tudi zasluženo veljavo med našim ljudstvom.

Liberalni kolovodje. V vodilni odbor Zveze bojevitih liberalnih učiteljev so izvoljeni izmed štajerskih učiteljev: Mesiček v Savnici, Gnas v Dolu, Šijanec v Gornjem gradu. Dobro, da se poznamo!

Na primiciji gospoda Kuharja v Brstju je nabral gospod Mihael Brenčič, veleposelnik v Spuhlji pri Ptuj, za Slovensko kmečko zvezo 22 K, za šentiljski dom pa 26.14 K. Hvala lepa!

XII. izkaz darov za „Šentiljski dom“. Od 30. julija do 15. avgusta 1909. Dekliška Zveza v Gornji Radgoni nabrala na svojem izletu 10 K 60 v.; Val. Koprivšek „za Slogo“ 5 K; Doberšek, župnik 1 K; Zbirka pri „belem volu“, Celje 7 K 80 v.; M. Schmid — Solčavski 5 K; gospod. Misika Stelcer-jeva nabrala na primiciji št. g. Fr. Krena v št. Ilju 40 K 05 v.; stava Popovič-Marinč 3 K 50 v.; „reformirani“ in „ortodoksni“ klerikali v Celju po g. VI. Pušenjaku 10 K; adjunkt Zdošek. Novomesto-Grm 3 K; Lešnik Franc, Sv. Križ 1 K; Slaviter Toni 1 K; Anton Kač, Vrbičje-Zalec, kot odgovor na napade v „N. L.“ in „N. D.“ 5 K; celjski fantje 3 K; Bralno društvo v Petrovčah pri Celju kot čisti dobiček veselice v Vrbiču pri Zalcu 60 K; pri občinski seji v Št. Petru v Sav. dolini 6 K 20 v.; dr. Vladimir Sernek, odvetnik, Maribor 2 K; mladeniči izobraževalnega društva na Vranskem nabrali 10 K; pod „živo verando“ — po staroslovenski šentiljski navadi pod Stelcerjevimi oreham na Štížihovi — zbrani stari in mladi šentiljski narodnjaki 15 K; in sleer: Vekoslav Stelcer 3 K, Alojz Lorenčič 3 K, Josip Draš 3 K, Konrad Maier 3 K in F. Z. 8 K. Skupaj v tem izkazu 188 K 05 v. Vsega skupaj 7121 K 37 v. — Rodoljubni Slovenci in Slovencek! Z Vašo rodoljubno pomočjo se že zdiguje iz slovenskih šentiljskih tih — „Slovenski dom“! Od Vašega rodoljubja je tudi odvisna srečna in skorajjuna izvršitev te naše pomane stavbe! Vsem društvom, ki so priredila ali še bodo priredila veselice v korist našemu „domu“, kakor vsem blagim posameznikom: Tisočera Vam hvala! — Št. Ilj v Slov. gor., 15. avg. 1909. — Za stavbeni odbor: Franjo Thaler m. p., t. g. predsednik; Fr. Zebot t. g. blagajnik.

Za Društveni Dom v Št. Ilju so nabrali na primiciji g. Geratica v Trokovi 38 K 89 v.

Mariborski okraj.

m Umrl je v Mariboru v ponedeljek 16. t. m. g. Janez Majciger, šolski svetnik, c. kr. gimnazijski profesor v pok. i. t. d. v 80 letu svoje starosti. N. v. m. p.

m V Mariboru se upelje pomočna telefonska služba.

Izpred sodišča. Anton Lah iz Spodnje Poljskave, Franc in Janez Kirbiš iz Starošince in Jožef Kirbiš iz Prepolja so se dne 22. marca 1909 stekli s fanti iz Prepolja, ki so prišli v Starošince. Pri topežu je bilo več fantov težko ranjenih. Orožniki so dognali, da so bili najhujši zgoraj omenjeni in zato je sodišče prisodilo Lahu 3 mesece, ostalim trem pa vsakemu po 4 mesece težke ječe. — 40letni Jožef Ploj, posestnik v Oseku, okraj Št. Lenart v Slov. gor., je stal pred sodiščem radi nevarnega žuganja. Zena in hči obtožene imate zelo žalostno usodo;

Ploj ju dan za dnevom pretepeva tako, da morata včasih po noči na pol oblečeni iskati zavetja pri sosedah. Dne 22. julija je Ploj posebno divjal. Zugal je ženi in hčeri, da ju ba ubil. To ga je vendar spravilo na obtožno klop in dobil je štiri mesece težke ječe.

m Šentiljski dan v Jarenini. V nedeljo, dne 22. t. m. se vrši v Jarenini velika narodna slavnost. Obhajal se bode šentiljski dan na prostem pred hišo g. Karola Ornik. Začetek ob treh popoldne. Vzpred: 1. Nekateri najnovejše skladbe Foersterjeve. Poje mešan zbor jareninski. 2. Gledališka igra: „Trije tički.“ 3. Govor zastopnika Slov. kršč. soc. zveze. 4. Martin Krpan s kobilo in jareninski Pavliha. 5. Jareninske mladenke otvorijo narodno kavarno. 6. Šaljivi srečolov, šaljiva pošta, menažerija z muzejem iz Amerike, konfeti itd. — Mariborski „Orel“ se udeleži veselice v kroju. Veteranska godba. Vstopnina 30 vin. Sedeži pri gled. igri: I. vrste 1 K, II. vrste 60 vin. Vse v prid slovenski meji!

m Sv. Trojica v Slov. gor. Letos je za nas res prav slavnostno leto. Najprvo smo imeli blagoslovljenje zastave naših veterancev, potem so nas obiskali prevzvišeni in presvetli knez in škof in delili v naši fari zakrament sv. birme. Na škapulirsko nedeljo pa se je ob velikanski udeležbi vršilo blagoslovljenje zastave tretjerredniške za svetotrojiško skupino; in zdaj, prihodnjo nedeljo, dne 22. avgusta bodo peli prečastiti novomašnik P. Remigij Kogler, frančiškan iz dunajske provincije, svojo prvo sv. mašo v trojiški cerkvi. Delajo se velike priprave, in kakor mi je en trojiški slavček natihoma razodel, se misli proizvajati latinska maša č. Bog da z orkestrom. Bog živi našega prečastitega novomašnika in daj mu dočakati še tudi zlato mašo!

m Sv. Martin pod Vurbergom. Slišali smo o grozni nesreči, ki jo je povzročila toča dne 24. julija t. l. po drugih krajih. Dovolim si tudi jaz, dragi čitatelji, vam opisati velikansko povodenj, katera nas je zadela dne 10. t. m. od 8.—10. ure zvečer. Dež je tako lil, kakor da bi vlival iz škafa. Poškodovanih je veliko posestnikov, najbolj tisti, kateri imajo mline. Največjo škodo imajo mlinarji Nipič, Lešnik, Majerič in Nikolaj Fažmon v Sp. Dupleku. Lešniku je splav popolnoma odtrgalo, v mlino je voda strašansko visoko nastopila; pri posestniku Majeriču je narasla voda v mlino 1½ m visoko in odnesla veliko gnojšča in drv, tudi nekaj kokoši, razen tega še kos splava; pri Fažmonu v Sp. Dupleku je tudi splav odtrgalo, v mlino je bilo vode čez 2 m visoko. V Dupleku je velik most voda popolnoma odnesla, kamenje od mosta je zanesla voda vse na travnik posestnice Lesjak. Tudi velika drevesa je odnesla. Kar je bilo pri vodi, je vzela vse, na njihval je tudi velika škoda. Napravila je tudi veliko škodo na koruzi in na travnikih. Posestniku Muršecu v Sp. Dupleku je poslopje razpokalo, v hiši je peč popolnoma razpokala, istotako je posestniku Majeriču v Sp. Koreni v hiši peč vsa razpokala, tla so se sem in tje majala. Mlinar Nipič v Sp. Koreni je imel v hiši vode pol metra visoko; klopi, škrinje in vse, kar je bilo v hiši, je plavalo. Najemniku je odneslo veliko drv. Veliko ljudi mi je poročalo, da tisto noč ni bilo mogoče v hiši prebiti, ker je skozi streho in skozi strop v hišo voda pretékala. Zena in otroci so bili brez zavesti; otroci so se od strahu jokali in kričali. Najstarejši ljudje ne pomnijo tako strašne noči, kakor je bila ta. Tukaj je zdaj pomoč nujno potrebna, ker prizadeti in poneseženi so štirje mlini in zraven tudi veliko posestnikov, kateri trpe na travnikih in na njihval veliko škodo. Bog nas obvaruj, da bi nas spet kedaj zadela takšna nesreča. Opazovalec iz Sp. Korene.

m Gornja Poljskava. Dne 15. avg. ob 9. uri zvečer je obstrelil mlad mizarski pomočnik v pijanosti z revolverjem viničarsko vdovo Ano Sturm. Ker imajo gostilno pod vejo, se je zbralo več fantov, ki so se začeli med seboj prepirati. Viničarica je mirila in fantu se sproži v žepu napet samokres in jo zadene v trebuh. Bila je takoj sprevidena in domači g. zdr. je odredil, da so jo prepeljali v ponedeljek v bolnišnico v Maribor. Ali ne vidite, kaj dela pijanost?

m Gornja Poljskava. Dne 15. avgusta nas je obiskal naš marljivi g. državni in deželni poslanec Pišek in imel tukaj svoj shod. Udeležencev je bilo vseh skupaj od sedemdeset. Opozarjal je kmete, da se naj kmalu oglasijo pri svojih županstvih zaradi krme, ker je gotovo ne bode zaradi huđe suše dovolj. Opominjal jih je tudi, da naj kmalu vplivajo na pristojne urade, da se jim odpiše nekaj na travnike naloženega davka, ki so dali letos samo ¼ toliko, za kolikor so od davkarjev cenjeni. Omenjal je, kako krivično ravna država, ki vedno snuje nove kmetom škodljive pogodbe s tujimi državami, kmetu pa ne da zato nobene odškodnine. Zagotovil nas je, da bo hla-l s svojimi tovariši vedno na to, da prevzame dr. žava 50 odstotkov šolskih bremen. Tudi zajcem se ne bo več tako dobro godilo, če bo sprejet v deželnem zboru njegov predlog, da se proglasi zajca kot škodljivca, ki ga sme vsak ustreliti na svojem posestvu. G. predsednik kaplan Žagar se zahvali nato g. poslancu za njegov zanimiv in poučen govor in ga pozivlja, naj ostane s svojimi tovariši v obstrukciji, katero je ravno g. poslanec prav poljudno poslušalcem razložil. „Zatrl niso speh, ne bodo nas bežečih“ mora biti naše geslo. Nato je stavil zaveden kmet iz Poljskave g. F. Schlofer po kratkem nagovoru te le z navdušenjem sprejete resolucije: 1. Dne 15. avgusta v Gornji Poljskavi zbrani volilci izražajo poslan-

cem Slov. kluba popolno zaupanje za njihov srčen nastop proti sedanji vladi in odobravajo obstrukcijo. Volilci želijo, da vstrajajo poslanci odločno v boju proti nam sovražni vladi in pozivljajo vse slovenske poslance, da so v njej edini. 2. Volilci zahtevajo za svoje kraje od vlade v slovensčini izurjene uradnike. 3. Volilci zahtevajo od države, da sprejme 50 odstotkov šolskih bremen in nam da slovensko vseučilišče v Ljubljani. 4. Volilci pozivljajo deželne poslance, da delajo z vsemi moči na to, da se spremeni poljedelu in sadjereju skrajno škodljiva lovška postava. Sači na svojem posestvu. 5. Volilci odločno pozivajo Zajca naj bi smel vsak posestnik ustreliti, če ga zaposlance, da ne dopustijo raznih pogodb z drugimi državami v škodo vbolega kmečkoga stanu, če ne da država z raznimi naredbami, kakor so kmetijske šole, znižanje davkov prepotrebne odškodnine. Na to še zagotavlja g. poslancu, da bomo povsod zvesto stali za njim, da se bo mogel na Dunaju sklicevati na svoje volilce. G. Ceder prosi nato g. poslance, da bi delal za zgradbo ceste iz Pohorja v Poljskavo, kar mu g. poslance obljubi. Predsednik priporoča vsem navzočim v blag spomin vsem dobro znanega rajnega Franca Mlakar in zaključni dveurno zborovanje s pozivom k trikratnemu: živijo na kmečko zvezo in njenega poslanca g. Pišeka. Navdušeno so se vsi odzvali in trikratni živijo je odmeval po sobi in ljudstvo se je veselo razšlo.

m Slov. Bistrica. Napovedane slavnosti vseh narodnih društev prihodnjo nedeljo v Slov. Bistrici ne bo; radi brezobzirnosti nekaterih Cirilarjev so zastopniki kat. izobraž. društev zapustili skupno posvetovanje in izjavili, da ne marajo več sodelovati. Pri posvetovanju je g. Peter Novak predlagal osebo, ki se naj naprosi za slavnostnega govornika; a ta oseba jim je preklerikalna in zahtevali so Založnik in dijak Serajnik, govornik mora dati garancije, da ne bo žalil nikogar, mora jim poslati govor v potrjenje! Glej jih liberalnih nestrpnost, kaj si vse ne domišljujejo! Vse merijo po svojem kopitu; ker sami ne morejo nikjer ziniti niti ene besede, da bi koga ne žalili, prisojajo to ne ravno lepo čednost drugim! In potem ta domišljavost! Studentu Serajniku in Založniku bo kdo dal govor v potrjenje? Založnik, ta požrtvovalen narodnjak, ki je rekel, ko so ga prosili, naj on govori, da se rajši obesi — torej ta in student bi komandirala? Ta Založnik, ki je izstopil iz odbora, pa se je zgreval in zopet vstopil, čuti potrebo, pokazati zopet svoje liberalne prsi in delati zggalo! In Serajnik je storil grozno moder izrek, ko je zaklical: Kaj pa bi bilo, ko bi imeli družbo sv. Cirila in Metoda v rokah klerikalnih hajduki? Tako, ta študent in ti ljudje hočejo z nami napraviti slavnost, pa nas imenujejo hajduke! Takih med nami ni, pač pa med vami! V vaših vrstah so, ki nimajo vere, ki zasmehujejo vse, kar je božjega; tam med vami so, ki se vežejo z Nemci v boju zoper lastne brate! To so hajduki! In ko so naši zahtevali nadzorstvo pri kasi — tedaj je pa počilo. To je bilo prehujo. Da bi mi gledali liberalcem pri kasi na prste, to jim je pamet zmešalo, tega niso mogli prenašati. G. Peter Novak je odšel in naši so odsli — in zdaj bodo imeli veselico tisti, ki pravijo, da vere ni treba v šoli, tisti, ki preganjajo redovnice iz družbenih šol! Družba sv. Cirila in Metoda je v rokah nevernih študentov in advokatov — vsled tega je v nasprotju s slovenskim narodom, ki je veren. Zato se slavnosti ne udeležimo in ne bomo v nobeni reči pripomogli, da liberalnim petelinom pomagamo na konja. Liberalci skrbi ti in neskrbi so pri nas tako malenkostni in brez pomena za naroden razvoj, da bi ne bilo lepo za nas, da se z ničlami družimo. Kmečka zveza v boj zoper te prhke veje našega naroda; In naš poslanec g. Peter Novak odkrito na čelo tega boja! Zelezo in les se ne da zvariti! Zelezo smo mi, prhek les bistriški glasni in tihi liberalci! Vsak poizkus skupnega delovanja škoduje in je sploh nemogoč. Torej na lastne noge, mi ne potrebujemo ničel. — Naš šentiljski dan bo v sredini meseca septembra! Takrat bo tudi shod mladeničev Konjskega in Bistriškega okraja!

m Iz Laporja. Notica v Vašem cenjenem listu z dne 12. 8. 1909. št. 32 pod imenom „Naš dan“ je nas pristaže kmečke zveze silno osupnila. Radovedni smo, kdo je dopisnik tega dopisa, da zamore biti resnici tako v obraz. Pri tej veselici ne bo sodelovalo nobeno naše društvo, niti slovenjebistriško izobraževalno društvo ne. Vršla so se priprejvalna pogajanja, a se vselej razbila. Vsakdo ve, da je v našem okraju ljudstvo v ogromni večini v taboru kmečke zveze in sedaj pa ne bode len, hočejo ostanki propadla Narodne stranke pri nas prirediti veselico popolnoma v liberalnem smislu. Zaradi lepšega pišete v naše liste, da se bo polovica čistega dobička porabila za šentiljski dom. Da ta „čisti dobiček“ ne bo žepa trgala obdarovanemu, to boste že poskrbeli. Ne mislite si, če nam je g. Mlakar umrl, č. g. Sagaj odšel v pokoj, da boste lahko v kalnem ribili. Brez skrbi smo res bili, dokler sta omenjena gospoda pazila na vaše spletke in nas vselej epozorila, kadar je pretla nevarnost. Pa časi se spreminjajo, sedaj pa imamo vrlo izobraževalno društvo v Slov. Bistrici, to je naš vogelni kamen ob, katerega se naslanjajo vsa naša društva in somišljeniki okraja. Kadar nas bo to vrlo društvo zopet povabilo na svojo veselico, takrat pa pridemo v polnem številu in to bo v mesecu septembra. Sedaj bomo pa lepo ostali doma in veselico dne 22. t. m. naj posetijo ostanki Narodne stranke oziroma tudi tisti, katerim položaj pravčasno ne bo znan.

m Zavrh pri sv. Rupertu. V torek 10. avg. imali smo strašno nevihto. Od večera do polnoči je neprenehoma bliskalo in treskalo, da je bilo groza. Ljudje

niso upali iti spat. Pri vsaki hiši imeli so do polnoči luč. Vdarilo je v viničarijo Franca Bezjak iz Selc. Zgorle je samo rušt in krma. Drugo so ohranili. Zavarovan je bil za majhno svoto. Dožilo je, kakor bi iz škafa vlival. Voda je naredila veliko škodo. Med dežjem pa je bila toča, katera je še to pobrala, kar je 24. julija pustila.

m Zaročil se je v Mariboru g. Ivan Kompan, knjigovodski pomočnik, z gđc. Roziko Bec.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Vsled odločnega nastopa slovenskih katoliških poslancev v državnem zboru se zanimamo sedaj bolj kot kdaj tudi kmetje za visoko politiko in čitamo večje število časnikov. Iz njih spoznamo, kako velik škodljivec je naš poslanec Ploj med južno slovenskimi poslanci, katerim dela le ovire. Kjer le more, meče polena voditelju Slovencev dr. Sušteršiču ter pomaga vladi. Zato pa moramo volilci vendar enkrat odločno nastopiti proti taki politiki. Kadar gre toča, se vsak poslanec briga za svoje volilce, to bi storil tudi Malik, če bi njega volili. Toda mi zahtevamo, da v vsakem oziru zastopa koristi kmetov in Slovencev. Tega pa Ploj ne stori. On med slovenskimi poslanci le razdira in tako zmanjšuje njihov vpliv. Sedaj je razbil tudi skupnost jugoslovanskih poslancev, katera mu je baje nekdanj ležala tako na srcu, da je izdal za njo zastavo Slov. kmečke zveze, pod katero je bil voljen.

p Sv. Urban pri Ptuj. V občini Levanje je umrl po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti 10. t. m. obdesposlovan, daleč na okrog znani g. Franc Zelenik v starosti 56 let. Pokojni je bil vzor vzglednega kmeta, veren kristjan, bivši občinski predstojnik, odbornik cerkv. konkur. odbora. Zelo veliko je daroval za oplešanje naše župnijske cerkve leta 1905. Da je bil priljubljen, pokazal je velik sijajen pogreb 14. t. m. Župnik J. Tomanič je govoril vsem do srca segajočo nagrobnico. Rajni zapuščena žena in več doraslih otrok, katere je vse v krščanskem duhu vzgojil. — N. v. m. p.

p Zahvala. Podpisani, po toči prizadeti in z živili obdarovani občani se potem svojih občinskih predstojnikov iskreno zahvaljujejo vsem št. Bolfečarom na Kogu za pomoč, katero so nam izkazali s tem da so nam dne 8. avgusta 1909 pripeljali pred ormoško okoliško šolo velik voz razne zelenjave in živil. Posebna hvala tudi št. bolfečarju učitelju-veleposestniku g. Košarju, ki je to pomoč sprožil in št. bolfečarju županu g. Borku, ki je živila pripeljal. Bog plati! Ivan Keček, župan na Hardeku; Fr. Masten, župan v Pušincih; Novak, župan v Litmerku.

p Sv. Bolfečar pri Središču. Vi brezvestni lažnjivec, dopisov od Sv. Bolfečarja p. S., ne lažite v „Nar. Listu“. Res je do pičice, kakor je Sl. Gosp. pisal o toči, da je tukaj potokla po vinogradih. Po našem velikem vinogradu res ni potokla, ker ste ga menda z liberalnim praporom pokrili; nam drugim pa je potokla; vendar pa bodo kupci po našem vinu segali letos, ker upamo vključno dosedanjam ujman letos dobiti dobro kapljico, ako ba nas ljubi Bog saj daljnije nesreče ovaroval. Vi lažnjivec se podpisujete kmet oče, pa niste kmet ampak bolfečarski hlačar. Oče ste, pa brez otrok. Vas imamo na „panleu“, vendar izzivati Vas nismo hoteli. Ako pa ne bote mirovali, bomo odprli knjige Vaše prošlosti, ki je žalostna.

p Ormož. Govori se, da so Plojevci samo njihove pristaše naznanili, da so podpore potrebni. Torej tudi v nesreči se delajo razliko, niti sedaj njihova strankarska strast ne miruje. Opozarjamo vse činitele, da se naj ne razburja ljudstvo na tak grd in nečloveški način. Če se to uresniči, potem bomo nastopili tudi proti Ploju drugo pot. Župane pa prosimo, naj postopajo pravično in nepristransko.

p Libanja pri Ormožu. Toča nam je pobila vse pridelke, tako da nam je skoro obupati. V tej veliki bedi nas tolaži edino-le to, kako sosednje občine za nas skrbijo in nam pomagajo, kjer le morejo. Kogovški predstojnik Borko je pripeljal poln voz različne zelenjave, kakor krompirja, zelja, buč, fižola, repe in solate ter vse to med nas razdelil. Tem potom izrekamo vsem blagim darovalcem najiskrenejšo zahvalo in prosimo, da bi imeli za nas uboge trpine še nadalje odprte roke in srca.

Velika nedelja. V torek, 10. avg. je bila pri nas nevihta z nalivom. Med dežjem padala je precej gosta toča, katera je naredila veliko škodo na ajdi. 24. julija nam je toča pokončala koruzo, oves in deloma strnino, sedaj pa nam je še vzela ajdo in proso.

p Iz Sodinec pri Veliki nedelji. Nismo še pozabili nesrečnega dneva, ko nam je grozna toča opustošila naše njive, travnike in vinograde ter iz nas v pol uri napravila siromake, že nas je spet enako hudo doletelo. Dne 11. avgusta se je spet vsula toča in posebno močno poškodovala sodinsko polje. Grozni nalivi so odnesli rahlo, rodovitno zemljo, vihar je razkril slamnate strehe, toča pa je poteptala in posekala mlado, že cvetočo ajdino v zemljo, da ni poznati, kje je rastla. Škoda je velikanska, ker letos ne bomo dobili niti semena nazaj. Prej smo bili potrebni podpore, zdaj smo je še potrebni stokrat bolj. Že dozdej ni bilo dobiti delavca, ker vsled slabe plače odidejo na razne kraje, v tovarne, rudokope itd., zdaj bo pa še slabše. Okrajni zastop (napredni) sicer dela cesto od Podgorec na Oslušovec, pa težake tako slabo pla-

čuje, da si siromak v domačem kraju ne more ničesar prislužiti. Cestni nadzornik, ki ima že na tisoče v hranilnici, služi na dan 6 K, ne da bi se potrudil k delavcem iti gledat, delavci pa služijo po 1 K do 1.20 K. Kako bi bilo, tedaj mogoče, si kaj prislužiti v domačem kraju. Pomanjkanje nam grozi na vseh koncih in krajih, pomoči pa ni od nikoder. Podpora smo že imeli obljubljeno vsled lanske suše, pa še nismo nič dobili. Če bo z letošnjo podporo tako, potem moramo obupati. Manjka nam že zdaj vsega potrebnega, ko bi se morali pripravljati že za zimo; edino na krompir se še zanašamo, če nam ne boče na njivi segnil. Za živino bo pa še slabše, ker sena vsled suše ni nič zraslo. Otava je poplavljen, koruznica posekana, paše pa ni nič. Nazadnje naj še omenim, da se je našla toča od dne 24. julija še za 15. dan v „vudini“. Kaj takega menda nihče ne pomni.

p Za Božidar Plegerič-ov spominek so nadalje darovali cc. gg. Vajda Franc v Ljubljani 3 K, Čanjo Valentin v Varaždinu 5 K, dr. Mate Vargazon v Kotoru 5 K, Ernest Vargazon, Zidanmost 5 K. Bog plati. Za nadaljne prispevke se uljudno prosil.

Ljutomerski okraj.

l Ljutomerska okolica. Pri nas se vsepovsod ljudje pritožujejo zoper slabo raznašanje poštnih pošiljatev. Pravijo namreč, da se poštnemu selu ne zdi vredno hoditi v bolj oddaljene kraje, posebno v hribe ne in tako pušča vse, dostikrat važne in nujne stvari kje v kaki gostilni ali privatni hiši, da adresat dobi še le čez teden dni v roke. To je vendar preveč. Poštni sel je menda zato, da dobimo naše stvari bolj naglo v roke, ne pa še le teden dni pozneje. Upamo, da se to v kratkem izboljša. Mi s tem nismo hoteli nikomur škodovati, ampak želimo samo, da se stvar primerno uredi. Več prizadetih.

l Sv. Peter pri Radgoni. K nam je prišel na kratke počitnice naš rojak, g. Fr. Kramberger, kazn. župnik v Kopru. Pri tej priložnosti je daroval 200 kron za naš velik zvon. Ako še ljudje prinesejo, kar so obečali, bo zvon popolnoma plačan. Bog živi velikodušnega darovatelja!

l Ščavniška dolina. Imel sem slučajno daljše potovanje in dne 18. julija me je usoda privedla na sredino divne Ščavniške doline k sv. Jurju ob Ščavnici. Bilo je ravno v jutro, ko se napotim proti cerkvi, da opravi svojo versko dolžnost. Ko grem mimo kostanja na trgu, opazim vabilo z napisom: „Danes igra naše bralno društvo lepo narodno igro „Deseti brat!“ Takoj mi je prišlo v misel, da ostanem danes tu. Po sv. maši posetim nekaj rodbin, s katerimi sem se slučajno seznanil, potem posetim čitalnico, naredim nekaj sprehodov po okolici, kjer sem natelet na krčmo pod vejico (ljudje morajo tukaj vse točiti pod vejico, ker ni odjemalca za vino) in tako je hitro minil čas in prišel trenotek, ko se prične veselica. Godba g. Vogrinca je veselo udarjala, ko so prišli razni gostje od Sv. Antona, Sv. Križa, Male nedelje, Ljutomera, Kapela, posebno pa veseli moški pevski zbor petrovški, kateri je prav imenitno zabaval pod spretnim vodstvom g. Janka Ciriča celo občinstvo in je bila cela družba prav vesela in dobre volje. Pozdravil je goste in domačine g. kaplan Lovrec ki je navduševal stariše in mladino za plemenito vzgojo, koja se posebno v bralnem društvu najboljšo goji. G. tajnik Nemeč je razložil pomen igre „Deseti brat“ ter pomen iger na naših odrih in njih pomen za slovenski narod. Peveci so pod spretnim vodstvom g. organista Kocbeka zapeli več lepih pesmi, in res nekako lahkega, prostega od skrbi vsakdanjega čela sem se počutil v tej lepi, a siromni uti gospe Trstenjakove. Igra „Deseti brat“ se je dokaj dobro igrala, posebno ako se pomisli, da so igralci priprosti fantje in dekleta in da je bilo takrat za vaje vsled dela najmanj časa. Deseti brat Martinek, Tomašek Golnarov, je res pokazal vso spretnost. Krjavelj, no, s piskra je dobro praznil in kot Krjavelj ga je dobro vlekel v svoji suknji in hlačah, ki so Abrahama videle. Dobro sta igrala Kvas, Vukov in Marijan, Sfarov, ki se ni že tri tedne bril, dobro je tudi pogodila črevljarjeva žena, ko se je potezala za bogatega ženina svoji hčeri Franci, Čagranovi Miciki, ki je zelo rada imela Francelna. Sploh dober utis je napravila igra na mene in želel bi, da bi jurjevsko bralno društvo in nje mladina v kratkem zopet priredili kako predstavo, osobito, ko imate tako lepe prostore in tako lep oder. Sumeča godba me je med lepi moškimi zborom Petrovčanov in mešanim jurjevskim še daleč spremljala, ko me je odnesel voz iz lepe Ščavniške doline čez Kapelo za svojim poklicom. Tujec.

Slovenjgraški okraj.

s Shod. Deželni poslanec dr. Verstovšek priredi v nedeljo dne 22. avgusta shod pri Sv. Ani nad Pamečami po poznem opravilu v cerkveni hiši. Vsi naši somišljeniki so uljudno vabljeni, da se tega shoda polnoštevilno udeležijo.

s Homec v Smartnem. Zadnje nedeljo smo imeli pri nas zopet lep dan. Bil je cerkveni shod, kakoršnega še nismo ziahka doživeli. Ljudstva je bilo toliko, da ga ni bilo mogoče pregledati. Mladeniči so pokali z možnarji, da se je razlegalo na vse strani Slovenjgraškega okraja. Od mladeniškega shoda do te nedelje so zginile namreč vse nevarnosti radi streljanja, tako da je gospod župan Kac prav rad dovolil mladeničem to zabavo.

Konjiški okraj.

Konjice. Sodnik dr. Rostoch odide v Šoštanj. Dasi Nemeč, je bil še precej priljubljen. Zahtevamo na njegovo mesto Slovenca, ki ga ni pri oeli c. kr. sodnji. — Notica o postopanju g. okraj. sodnika dr. „kšeft je kšeft“, kajne g. Ogoreve. — Okrajna hranilnica širi med ljudstvo reklamne listke v nemškem in slovenskem (!) jeziku, da bo odslej uradovala dvakrat na teden. Ali je taka reklama dovoljena? V svojo korist zna slovenski, a slovenskih pobotnic in drugih listin noče podpisovati! Silno veliko ima naloženega slovenskega pupularnega denarja, s katerim si dela dobiček ter podpira z njim nemškega otroka, za katerega je dala 1000 K; a vkljub temu se najdejo Slovenci, ki imajo tam svoj denar naložen. Žalostno!

Celjski okraj.

Sankcionirana postava. Cesar je potrdil postavo o spremembah za vodovodni red mesta Celje od 3. dec. 1908.

c Celje. Dr. Kulovec je hodil v Maribor pozdravljat liberalne učitelje na njih skupščino. Za liberalne učitelje mu je vedno bilo srce, le ob volitvah, takrat gorijo on in njegovi pristaši tudi za kmečko ljudstvo. Take posameznosti v političnem življenju si je treba zapomniti.

c Celje. Vsakdo ve, da še dosedaj prof. Jošt ni bil v disciplinarni preiskavi zaradi stvari, ki mu jih je v državnem zboru očital dr. Korošec. Zato je smešno, ako pišejo liberalni listi, da mu je vlada dala zadoščenje in ga pomaknila v višji plačilni razred. Jošt ni bil pomaknjen v višji razred na podlagi kakih zaslug ali kakega zadoščenja, ampak to se je zgodilo avtomatično, ker vsak profesor po gotovem številu službenih let pride v višji razred. Dobro pa je, da je dr. Korošec enkrat v državnem zboru povedal o tem profesorju odkrito besedo, kajti tudi stariši morajo vedeti, kako ljudje vzgojujejo njih otroke. Če pa liberalci mislijo, da se o liberalnem profesorju, ako je Slovenec, ne sme nič več povedati, da je to denunciranje, obrekovanje, se jako motijo. Kdor nam škodi, temu nikdar prizanašati!

c Slivnica pri Celju. V zadnji št. N. D. ne pokažejo naši napredni liberalci samo svoje otonosti radi pogorele veselice, ampak tudi svoj lep značaj. Liberalni olikanci se pač pozabili, s čim da se hvajlijo — z resnicoljubnostjo, da podpirajo celjske urednike s takimi lažmi. G. dopisnik pač ni vedel, da g. kaplan ni imal ta dan časa letati po Slivnici in raznašati vest, da je liberalna veselica prepovedana, ampak on je izpolnil svojo dolžnost, da se je udeležil seje, ki je bila isto nedeljo. Enako naj bi bil storil tudi g. dopisnik (kar je tako že obžaloval), saj v Petelinjku ni našel svoje srčice. Res škoda, da se vam ni posrečila veselica, bi se vendar imeli s čim hvajliti, da bi ne bilo treba lagati. Prijetno je pabljlo res opazovati razne prizore, ki so se vršili isto nedeljo. Sevski krojač se je prav „nobl“ pripeljal, če je domov tako šel, nismo videli. Da se še vidimo!! Slivničan.

c Osebam, sodelujočim pri veselici v Slivnici pri Celju, uljudno naznanjamo, da se ista vrši šele 5. septembra, ne pa prej!

c Griže. Dne 17. avgusta je bila čopolnilna volitev dveh odbornikov za tretji razred občinskega odbora. Izvoljena sta bila z veliko večino dosedanji župan g. Alojz Suler in vrli kmet Anton Poteko. Obadva sta zvesta pristaša Kmečke zveze. Čast zavednim in katoliško mislečim narodnim volilecom.

c Galičja. „Nar. Dnevnik“ št. 182. z dne 12. avgusta t. l. piše pod naslovom: Jurakovo izobraževalno delo, da sta dva fanta Bartl in Nareks s kamnom izbila tri zobe Martinu Križan. V Galičji izobražuje mladino kaplan Jurak. Ta notica kaže, kako duševne reve dopisujejo v liberalne lističe. Fanta, ki sta metala kamenje in grozila z noži, sta sinova prvega in glavnega zaupnika Nar. stranke, ki je ob zadnjih volitvah bil najstrastnejši agitator za liberalne kandidate. Pisala sta se oba jednako, Bartl je pa slovenski: Jernej, in zraven je bil še Franc. No dopisnik in g. urednik morata znati slabo nemščino, da sta iz imena Jernej naredila priimek Bartl. in potem še eden fant Nareks, čeravno je bila to le ena oseba. Iz tega nam je umljivo, zakaj želi Narodna stranka več nemščine, da bi se je potem še kak eksstudent temeljito naučil in pa kako na svojih shodih naštejejo toliko ljudstva, ker štejejo najprvo po imenih, potem pa priimke in tako pride ena oseba dvakrat v število. Fant, pa kateremu sta imenovana fanta zobe izbila in ga nevarno ranila, je priden pošten fant; ud in tajnika namestnik izobraževalnega društva, ki se ne potepa po noči okoli in razgraja po krčmah. Zato pa dopisniče povej odkrito, kje so pri nas razgrajaci, pri društvu ali pri Narodni stranki?! Največji nemirneži so sinovi starišev, ki so narodni strankarji. Tukaj je pa čelo vaše, ne g. kaplana, ki je fante, ki so pri društvu, že izobrazil na umu in srecu, da lahko dostojno konkurirajo v izobrazbi s takimi, ki imajo večrazredno ljudsko šolo in še kake štiri semestra in še kaj povrh. Mi bi se s to notico še bavili ne, ker je res otroško neumna, a hočemo počakati, kako laže „Nar. Dnev.“ in kako duševne velikane ima za dopisnike. Ta dopisnik je menda eden tistih, katere urednik vabi, naj pišejo kar po domače, bo že on popravil. (4. aprila Nar. dom) pa tukaj sta oba obsedela na eni stopnici. Fan-

ta s kamnom prepustimo Vam drage volje v Vašo napredno zvezo, lahko ga volite v odbor, saj je oče tudi Vaš z a u p n i k in sicer edini v naši fari. Potem Vam mogoče dovoli se postajo za zvezdoglede, ker ima take prostore. Dopisnik, tebi pa svetujemo, da se ti tako poprimeš izobraževalnega dela, kar bi bila tudi tvoja dolžnost. G. kaplana pa pusti v miru, ker so se več učili kot ti. Tvoja želja je, da bi že kmalo šli od nas, mi pa vsi farani želimo, da bi ostali vedno pri nas in smo le hvaležni preč. kn. šk. ordinarijatu, da nam je poslal kaplana, ki je strah za slaboverne liberalce. To za danes, drugokrat še!

c **Savinjska dolina.** Naše ljudstvo je skoraj že vse pod zastavo Slov. kmečke zveze. Surovi nastopi liberalnega učiteljstva, njegovo nesramno hujskanje proti katoliški stvari ter brezplodnost liberalne politike so našemu razsodnemu ljudstvu odprle oči. Kmalu bo prišel čas, ko bodo liberalci med učiteljstvom celo sami tavalji po dolini, dočim bodo trezni elementi tudi med njimi stopili ob stran krščansko mislečega ljudstva. Hujskanje nikjer nima trajnega uspeha, o tem se je lahko prepričalo tudi naše liberalno učiteljstvo.

c **Jesenske veselice.** Prostovoljno gasilno društvo Gomilsko jemlje si čast, vsa sosedna gasilna in druga društva v ljudo prositi, da si blagovolijo svoje morebiti nameravane jesenske veselice tako razdeliti, da bi se ne vršile na dan 5. septembra, ker namerava zgornje društvo tega dne večjo veselico prirediti, ker že dve leti ni nobenih veselice prirejal.

c **V Drešnjivasi** občina Petrovče je v torek dne 10. avgusta zvečer po dolgoletni mučni boleznij večkrat previden s sv. zakramenti za umirajoče v 74. letu starosti mirno v Gospodu zaspal gosp. Goršek Martin, posestnik in pred boleznijo mnogoletni občinski odbornik in ud kraj. šolskega sveta v Petrovčah. Bil je vedno skrben oče svoji obitelji in v vseh znanih krogih občine priljubljen oseba, vedno zvest in udan Bogu in domovini. Svetila mu večna luč in blag mu spomin!

c **Jurkloster.** Dne 10. t. m. je tukaj po dolgi mučni boleznij umrla gospodična Marija Tribnik, sestra tukajšnjega župnika gosp. Karola Tribnik. Ranjka je bila leta 1843 rojena na Muti, od koder se je pozneje njen oče kot nadučitelj preselil v Slivnico pri Mariboru. Pred svojo boleznijo je bila spretna, skrbna, marljiva in zvesta hišna gospodinja, ne le dolgo let pri svojih stariših, ampak tudi več let pri svojem svaku in od leta 1883 pri svojem bratu v Jurklostru. Bila je tudi izvrstna pevka ter je v prejšnjih letih veliko popevala v slivniški farni cerkvi. Tudi v svoji dolgi boleznij je večkrat v petju svoje patronije sv. Marije na pomoč klicala. Svete zakramente za umirajoče je v svoji boleznij na lastno željo sprejemala. Sprevod, katerega je vodil preč. g. Anton Ribar, duhovni svetovalec, župnik itd. v Sv. Vidu, spremljan od treh čast. gosp. duhovnikov, vršil se je v četrtek ob 8. uri zjutraj. Spremljalo je ranjko razen njenih sorodnikov, tudi veliko število domačih župljanov. Blag ji spomin!

c **Nova Štifta** pri Gornjemgradu. Naš kaplan g. Berk leži „Narodnem Listu“ zelo v želodcu. Da ga liberalci tako sovražijo, je znamenje, da je vrl duhovnik. Zato tudi ni moj namen, da bi zagovarjal imenovanega gospoda, ker to zna sam bolje, če se mu zdi vredno. Vendar pa bi rad omenil par vrstice. Ceravno je Nova Štifta oddaljena samo pičlo uro od Gornjega grada, vendar se nismo nikdar slišali nič slabega o g. Berku, zato tudi tukaj vsak poštemni sleč človek obsoja napade liberalnih časopisov. Seveda! Liberalcem se Bog v nebesih nikdar prav ne gospodari, zato ni čuda, da jim ne more ustreči noben duhovnik. To torej ni nič čudno, pač pa nekaj drugega. Če „Slov. Gospodar“ kaj poroča, kar mogoče kakemu liberalcu ni po volji, precej je to „smrdljivo ovađuštvo“, in ne vem kaj še vse. Liberalnemu časopisu je na seveda vse dovoljeno, tudi najnesramnejša obrekovanja in najostudnejši osebni napadi. Čim večjo budalost si morejo zamisliti o kakem duhovniku, tem bolj se jim dopade. Ne mi, ampak liberalci se v obilni meri poslužujete Lutrovega gesla: obrekuji in laži kar se da, zmirom še kaj ostane. Ali tako uči krščanska ljubezen, katero tako radi pridigujete?! Katekizem in sveto pismo je samo takrat dobro, kadar vam služi, drugače je pa za vas četrta briga. — In morala! — O ti uboga liberalna nedolžnost, koliko trpiš vsled pohujšljivih kaplanov! Nedolžne liberalne dušice so tako tankovestne, da če kateri zapazi kakšnega fanta, ki ni ravno njihov pristaš, pa slučajno pogleda kako dekle, je precej to že zoper nrvnost; kaj šele, če se drzne duhovnik spregovoriti par besed s kakšnim dekletom? Joj, to je pa že vrhunec nesramnosti, kakoršne so zmogni seveda samo „klerikalci“. Ali kaj bi pa bilo, ko bi se enkrat odgovorila z „oko za oko, zob za zob“! — Mogoče bi se marsikateri prijel za glavo. Zato bi svetoval liberalcem, naj v prihodnje nekoliko bolj obzirno pišejo, pa ne verjamem, da bi slušali, ker nekje sem čital: pridiguj oslu, kar se da, zmirom trobi svoj i, a.

Brežiški okraj.

b **Podsreda.** Umrl je blizu Kozja dne 18. t. m. tukajšnji nadučitelj Andrej Sket. N. v. m. p.!

b **Podsreda.** Nasprotniki našega slovenskega kat. izobraževalnega društva, to so naši za naše cerkev najbolj skrbeči liberalci, ki jih vodita vse sku-

paj Potočnik in Planinc, ti bi radi uničili naše društvo. Zasmrjujejo društvo, radi bi mu škodovali, kjer bi mogli. Nekaj udov so res odvrnili, a drugi se dobro drže. Fantje in dekleta, le pogum! Izneveril se nam je bil ob volitvah v deželni zbor mladenič Planinc in prestopil v nasprotni tabor. Tedaj so bili vsi naši liberalci po konci in samega veselja niso vedeli, kaj bi storili. Zdaj, pravili so, se je začela klerikalna stvar na slabše obračati, kmalu bomo požrli te klerikalce in kmalu ne bo nobenega več. Le počasi g. Potočnik in Planinc. Res, enkrat se našim liberalcem kaj malega posreči, in liberalizem začne dvigati svojo glavo kakor gad. Mi sicer obžalujemo mladeniča Planince, a rajši vidimo, da gre, če noče biti z dušo in telesom popolnoma naš. — V „Narodnem Listu“ in v „Narodnem Dnevniku“ izliva nekdo svojo jezo na č. g. Vavpotiča in druge delavne može, ki se nočejo dati vpreči v liberalni voz. V zadnjem „Narodnem Listu“ laže znani dopisnik, da je hčerka nekega tukajšnjega klerikalca porodila v dvanajstih mesecih 3 nezakonske otroke, kar pa ni res. Na dan z imenom, nesramni lažnjivec! Sramota za dopisnika celjskih listov in tudi za urednika, da napada v listu nežni spol brez vsakega vzroka! Drugikrat pa, kadar boš še kaj pisal, ako si gluha, prej dobro poglej, ako si pa slepa, pa s prsti potipaj, da ne boš vse narobe videl. — Radovedni smo, kedaj bosta „Narodni List“ in „Narodni Dnevnik“ vse izbruhala. G. Vavpotiča pa javno pohvalimo in prosimo vsemogočnega, da ga ohrani še dolgo vrsto let zdravega in zadovoljnega! — Le tako naprej, kričanje gavranov naj nas ne moti!

b **Podsreda.** Veliki vnemi g. Vavpotiča za čast božjo in lepoto hiše božje se imamo zahvaliti, da naša žarna cerkev od leta do leta napreduje v svoji lepoti. Tekom malo let je skoro popolnoma spremenila svoje notranje lice. Zadnje dni je dobila zopet nova, krasna okna. G. župnik naj se le nikakor ne ozira na izbruhe peljskih listov! Oni se bodo že sami naveličali pisarjenja! Na njihove napade pa bodemo odgovorili v prihodnjem „Slovenskem Gospodarju“!

Tudi „Veritas“.

b **Bučje.** Dne 14. t. m. ob pol 11. uri predpoldne je nastal velik ogenj v gospodarskem poslopju pos. Jožef Božičnik-a, po dom. Bah v Bučah s pritičnim stanovanjem. Zgorelo je popolnoma vse. Ta ogenj je povzročil dotičnemu veliko škodo. Imel je v poslopju raznovrstnega žita od lanskega leta in vse od letošnjega pridelka. Zgorelo mu je vsega žita skupaj okoli 250 mernikov. Uničilo mu je vse seno, slamo, šop, kakor tudi vse vozove in poljsko orodje. Najemnik v dotičnem pritičnem stanovanju je tudi zelo oškodovan. Kako je požar nastal, je neznano. Ker je v dotični bližini še gosp. posl. omenjenega pogoreleca, in tudi popolnoma novo veliko poslopje bližnjega sosedja g. A. Paulič-a podobarja in slikarja, je bila zato velika nevarnost. Poslali smo torej našega vrlega kolejarja g. Franc Paulič-a z uljudno prošnjo po bližnjem požarnem brambo v Kozje, ki pa ni prišla! Najtoplejšo zahvalo pa izrekamo kozjanskemu orožniškemu vođju gospodu Antonu Trstenjaku, ki je, da siravno ni bila njegova dolžnost, osebno prav pridno pomagal ter navduševal sosedje, da so vozili vodo ter tako ugasili strašen ogenj brez Kozjanskih fajerberkerjev.

b **Rajhenburg.** Na praznik Marijinega Vnebovzvetja so slovesne obljube storili trije br. pri č. o. o. trapistih v Rajhenburgu, doma vsi v ptujskem okraju; najstarejši fr. Ludvig, doslužben vojak, je nadzornik v čokoladarni.

Vestnik mladinske organizacije.

Mladeniški shod na Gomilskem. Še enkrat vabimo vse dobro misleče in dobro hoteče mladeniče na mladeniški shod, ki se vrši v nedeljo 22. avgusta na Gomilskem. Zborovanje se bo vršilo pod Volkovim kozolcem. Na sporedu so razni govori mladeničev i t. d. Mladeniči, pridite vsi, da se spoznamo, zblizamo, ter navdušimo za naše visoke ideje.

St. Jurij ob juž. želez. Mladeniški shod se vrši v nedeljo dne 29. avgusta, ob lepem vremenu na prostem, ob slabem vremenu v gornji dvorani katoliškega doma „Gostilna Baje“.

Iz drugih slovanskih dežel.

† **Iz Dunaja.** Ljubi „Slov. Gospodar!“ Kaj si neki misliš o nas, ko že tako dolgo nisi nič slišal o Dunajčanih? Le nič se ne razburjaj, dragi naš bodritelj, mi sicer delujemo, ampak javnosti ne poročamo svojih del. Po leti je res društveno življenje skoro malenkostno, ker se ljudje razidejo po letovišjih, ampak v jeseni, ko se zopet združijo moči, je zanimanje za slovensko stvar tem večje. Priznati ti zoran pa s tužnim srcem, da bi naša društva podvojeno in še številnejše lahko nastopala, ko bi ravno naši Slovenci ne bili tako mrzli, večkrat strankarski. Mnogi se pa celo očitujejo slovenski stvari, ko mislijo, da Slovenec ni nikdar inteligenten in se ne more gibati v boljših krogih. Sicer je žalosten slučaj, a resničen. Ampak, da se taki ljudje zelo motijo, to je gotovo. Večkrat se da opaziti v našem društvu celo delavstvo, ki se mu mora priznati, da je organizirano, inteligentno. Ako pogledamo v naš knjižniški zapisnik, vidimo, koliko sto knjig se tu vsako leto izposodi. Žalostno je tudi strankarstvo; mnogo Slovencev je

že obiskalo mogoče enkrat, dvakrat naše društvo, a jim kaka malenkost ni prijala, pa so zapustili društvo. To mislim, da vsak človek zna, da se na posameznike ne more ozirati in da se vsem ljudem ne more nikdar vstreti; vendar, če bi vsaki nekoliko potrpeč, ali mogoče dalje časa opazoval društveno življenje, gotovo bi se mu priljubilo in ostal bi zvest veri in narodu, kar se pa izven društva zelo lahko izgubi. Vem iz lastne izkušnje, da sem se čutila zelo nezadovoljno prvokrat v društvu, a se mi je sčasoma tako priljubilo, da moram sedaj ob vsaki priliki pogledati v društveno sobo. Z jesenjo dobimo tudi zelo primeren prostor, kjer se bomo lahko zbirali še v večjem številu vsako nedeljo in se navduševali za to, kar nam je slovenska mati položila ob odhodu v tujino na srce. — Naj še ti omenim, predragi „Slov. Gospodar“, kaj smo mi, dunajski „Stražani“, sklenili. Svoj čas so omenili odborniki „Straže“, kako izrečeno bi na Dunaju potrebovali „Naš Dom“. Začeli smo darovati po kronicah, po desetnicah, in v kratkem času nekaj čez eno leto imamo že okoli 13.000 K; sprva se je seveda marsikdo dvomljivo vprašal, ali bo kaj iz tega, dandanes pa že res lahko s ponosom gledamo na to število in upamo za trdno, da bo res kedaj še „Naš Dom“ dičil cesarski Dunaj! — Tako sem ti sedaj nekoliko popisala razmera dunajskega Sloventva; ako nisem preveč dolgočasna tebi in g. uredniku, se bom še včasih pglasila, da ne pozabite čisto na nas. (Le oglasite sel Opomba urednika.) K sklepu še te prosim, predragi moj fantek, da povsod, kamor poromaš, poveš na Dunaj odhajajočim Slovencev, naj ne zabijo obiskati slovenske službe božje in pa „slov. kat. izobraževalnega društva „Straže“. Tvoja Cvetana.

Najnovejše novice.

Imenovanje. Preč. g. kanonik dr. Matek je imenovan ravnateljem mariborske bogoslovnice, podravnateljem pa čast. gosp. dr. Josip Somrek. — Za kornega vikarja pri mariborski stolnici je imenovan č. g. Anton Tkavec, kaplan v Ljutomeru.

Hoče. V nedeljo, dne 22. avgusta ob 8. uri dopoldne ima g. poslanec Pišek shod v Hočah v gostilni g. Rojka. Pridite mnogoštevilno.

Sv. Anton v Slov. gor. Dne 29. avgusta ima tukaj g. drž. in dež. poslanec Rožkar shod.

V pomožni sklad

za poškodovance po toči v ormoškem, ptujskem in sosednih okrajih so darovali sledeči p. n. gg.:

Zadnji izkaz	K	311-10
Anton Turnšek, trgovec v Rečici	5-	
Josip Svetič, župnik v Tinjanu pri Trstu	5-	
Franc Heber, župnik v Spodnji Polskavi	40-	
Župnik Frid. Horvat, dar št. lovrenških župljanov	78-55	
Fekan Franc Salamon, dar rogaških župljanov	34-	
Franc Petek na Ljubnem v Sav. dolini	20-	
Anton Kolar, župnik v St. Ilju pri Velenju	10-	
Neimenovan na Paki	10-	
Župni urad pri Kapeli po žup. M. Meško	60-	
Slov. kmečka zveza pri Sv. Jurju ob juž. železnici	50-	
Janez Goričan, kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. gor.	10-	
Tomaž Mrz, nadžupnik v pok. v konventu mil. bratov v Gradcu	100-	
Župnik Alojz Kokelj, zbirko Vurberžanov	25-	
Anton Meško, dež. poslanec, svoj dar 5 in dar obč. Lahonci 15, skupno	20-	
Ivan Zwölf v Postojni	3-	
Josip Čede, župnik dar studeniških župljanov	30-	
Jožef Meško, župnik v Sv. Miklavžu pri Ormožu	20-	
Župnik Jožef Weigl, dar križevskih župljanov	54-40	
Župnik Alojz Gričnik, dar župljanov v Mariji Reki	7-	
Posojilnica v Vitanju	25-	
Josip Farkaš, trgovec pri Sv. Jurju ob Ščavnici	5-	
Josip Krajnc, župnik v Zibiki	17-	
Fr. Savski v Vidmu	5-	
Hranilnica in posojilnica v Artičah	10-	
Posojilnica v Sv. Lenartu v Slov. goricah	100-	
Ivan Hutter, c. k. profesor v Celovcu	20-	
Gregorij Presečnik, župnik na Frankolovem	5-	
Fr. Močnik, kaplan v Sv. Tomažu pri Ormožu	5-	
Marija Urbas, posestnica v Sv. Lovrencu na Dr. p.	10-	
skupaj	K	1095-05

in Prva jugoslov. tovarna za kavine surogate 139 kg kavinih primesi.

Vsem darovalcem se v imenu ponesrečencev zahvaljuje in novim prav toplo priporoča

Jožef Ozmeč,
župnik in deželni poslanec.

Listnica uredništva.

Sv. Vid pri Ptuj: Preosebno in žaljivo! — Ober-Marzloh: Došlo že le danes, torej prepuzno za to številko.

Najboljši original terboveljski

portland cement

dobite pri Franc Kartin-a nasledniku

Janko Artman-u

v Šent Jurju ob juž. žel. po nizki ceni. 577

Štefan Kaufmann

trgovec s železom v Radgoni,

priporoča najboljše ocelne motike in lopate, dobre kose in srpe, pravo štajarsko železo se dobi po najnižji ceni :: in solidni postrežbi. 938